

Det gav hun afkald på, men jeg kan da godt give et forsøg på et svar, og det må så ligge i et andet kendt ord, endda et bibelcitat:

»Herrens veje er ikke vore veje.«

Hvis vi er i Herrens hånd – og det må nok selv en præst erkende – ved vi faktisk ikke, hvor vi ender, for vi kan ikke følge denne magts tanker og dispositioner. Særlig menneskeligt synes jeg tit ikke han opfører sig, men det er jo så op til Ham eller magten: Herren.

Må jeg om det konkrete spørgsmål sige, at jeg godt kan følge fru Margrete Auken i, at det da i hvert fald gerne må være bredere, således at der er, skal vi sige fritstående jurister, men en vis god hjælp fra Justitsministeriets vidensbank og eksperter vil jo sikkert under alle omstændigheder være på sin plads.

Jeg synes, det er en udmærket idé, at man gør det bredere, så det bliver et absolut uafhængigt råd eller en komité, som rådgiver Folketinget i det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har et fortolkningsbidrag til det første, og jeg skal nok komme til substansen om et øjeblik:

Jeg tror, at både fru Margrete Auken og hr. Arne Melchior er for optagede af det Høje. Jeg spurgte mig selv: Hvorfor ikke konens mark? Så kom jeg i tanker om, at det nok er herremandens mark, når det kommer til stykket, og hvis man er fæstebonde, er det jo ikke rart at være på herremandens mark.

Men om substansen vil jeg sige, at jeg da bestemt tror, at vi i Retsudvalget kan stille spørgsmål til Justitsministeriet og fra Justitsministeriets lovkontor få gode svar, som både kan have teknisk indhold, teknisk karakter og også substans. Vi kan også trække på Ombudsmandens kompetence og erfaring, mener jeg, få gode råd derfra og høre, hvordan han har forholdt sig til det ene, det andet og det tredje nævn.

Det bliver et af de svære punkter, tror jeg nok, og jeg er ikke helt sikker på, at dette lovforslag i tilstrækkelig omfang genspejler, hvad jeg synes er den gode tanke i bemærkningerne om en meget pragmatisk vej ud af det.

På en eller anden måde har jeg en fornemmelse af, at der mangler et stykke i § 7. Det er, som om stk. 2 tager højde for én situation, men så mangler vi sådan set noget, der bringer os videre. Men igen: Det må vi jo vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Vi har faktisk i Socialdemokratiet haft nogle – ikke voldsomt dybtgående – overvejelser om, hvordan vi også praktisk tackler dette problem, for det er da helt givet, at Retsudvalget og Folketinget får brug for råd og vejledning, og jeg vil da bestemt ikke, før man har været tingene igennem, benægte, at det kan være relevant at spørge Justitsministeriet.

Men som vi ser det på nuværende tidspunkt, må den, vi støtter os til og beder om råd og vejledning, være formanden for det udvalg, der lavede betænkningen. Det må dog vist nok være et af de mest kompetente mennesker at henvende sig til, der også, om man så må sige, er uafhængig af alle mulige andre instanser.

Det er klart, at vi kan få brug for at spørge både Justitsministeriet og i sandhed da også den nuværende ombudsmand, men vi opfatter, at vor hovedstøtte er formanden for det udvalg, der lavede betænkningen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Til den videre fortolkning af herrens mark: Der er jo et sted, hvor Vorherre siger: »Ja, den gode hyrde.« Og så gør han noget, som gode hyrder ikke gør: han går sin vej. Så står fårene dér, de har to muligheder, nemlig enten at finde en ny hyrde eller holde op med at være får.

Jeg skulle altså hilse og sige, at det er det sidste, det går ud på. Det er måske derfor, det er ganske spændende, at vi alligevel i den forstand er på herrens mark, at vi ikke har nogen hyrde, der kommer og siger, hvad vi skal. Vi har altså hverken en justitsminister, som jo ikke altid er en lige betryggende hyrde at have – af og til kunne det ligne ulven – og vi har heller ikke nogen formand.

Jeg synes, vi skal bruge de institutioner, vi har, i øvrigt også ombudsmandsinstitutionen, der trods alt er Folketingets. Det er også det, vi har alle vores lovråd til. Vi skal være smidige nok, men der er i sidste ende kun os selv.

Det giver os i øvrigt en vanskelighed til, som vi skal klare, og det er, så vidt jeg har kunnet se ved at gennemgå bare det, jeg har kunnet nå indtil nu, om det dér domstolslignende, at det er svært at finde helt faste regler. Vi kan altså heller ikke få hyrden ind dér. Vi kan ikke sige: Bare der f.eks. er sådan og sådan og sådan i det. Eller der er den eller den faktor. Eller som en anden sagde: Det er heller ikke helt logisk. Selvfølgelig